

Pris kr. 1,75

Hefte 3 - 1960

Norsk

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Utdrag av Ekspertklubben:

Syd har:

♠ 9 7 ♥ E K D 9 7 ♦ K kn 5 ♣ E D 4

Nord-Syd er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass

I dette nr. bl.a.

Siden sist

Bedre meldinger

Bridge på toget

Brev fra leserne

Fra gamle dager

Partiell eliminasjon

Ekspertklubben

Red:

SIDEN SIST

Siden sist har oslodamene hatt barometerturnering, og her er ett av spillene, som vakte stor diskusjon:

<ul style="list-style-type: none"> ♠ kn 4 ♥ E 5 4 3 ♦ kn 6 ♣ K kn 10 9 7 	<ul style="list-style-type: none"> ♠ 9 7 5 2 ♥ kn 9 8 7 2 ♦ 10 9 8 7 ♣ — 	<table border="1" style="width: 100%; height: 100%; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<ul style="list-style-type: none"> ♠ E D ♥ 6 ♦ E K 5 4 3 2 ♣ E 6 5 4
	N											
V		Ø										
	S											
	<ul style="list-style-type: none"> ♠ K 10 8 6 3 ♥ K D 10 ♦ D ♣ D 8 3 2 											

Alle var i sonen. Ved flere bord havnet Øst—Vest i seks kløver, men ingen vant kontrakten. Nå er det selvfølgelig ikke så enkelt, og forståelig at mange ikke fikk hjem kontrakten. Men hvis ikke Vest er spiller og Nord åpner med spar, burde det kunne la seg gjøre.

La oss anta at Nord åpner med ruter ti. Bordet stikker, så følger en hjerter til esset, og en hjerter blir stjålet. Deretter kommer en kløverfinesse, som vel er gitt hvis Syd dobler, og en ny hjerterstjeling, denne gangen med esset. Den siste kløveren kommer fra bordet, Vest kniper igjen, og følger med kongen i kløver. Det neste kortet er ruterknekten, og Syd kan gjøre hva han vil. Stjeler han ikke, blir han satt inn på kløver i neste omgang, og må spille spar opp. Den siste hjerteren forsvinner på ruteresset, og alt er herlighet og glede.

♦

Fra Ewart Kempsons bok: «More Bridge Quizzes» bringer vi dette spillet:

Se *øverst neste spalte*.

Syd spiller fire spar, og får trumf ut. To runder trumf tenses fargen. Så følger hjerter knekt, som får løpe til Vests dame. Kløver kommer i retur, Øst tar esset og spiller en ny kløver til bordets konge. Hvordan bør Syd fortsette?

- ♠ D kn 9 4 2
- ♥ kn 10 5
- ♦ K 7 6
- ♣ K 8

	N	
V		Ø
	S	

- ♠ E K 5 3
- ♥ E 9 6
- ♦ E kn 3
- ♣ kn 7 2

Mens De tenker, skal vi gi et spill til, denne gangen fra The Bridge World:

- ♠ D 8 5 2
- ♥ 9 7 6
- ♦ K D 6 3
- ♣ kn 2

	N	
V		Ø
	S	

- ♠ kn 10 6
- ♥ K kn 10 5
- ♦ E 10
- ♣ E K 8 6

Syd spiller tre grand etter at Øst har åpnet med en kløver. Vest begynner med kløver ti, og knekten, damen og kongen går i det første sticket. Spar knekt er det neste, Øst stikker og gir kløver fem tilbake. Hvordan bør Syd spille?

Så er det svaret på det første spillet. De går hjem på trumf, og fortsetter med kløverknekten. Damen må sitte hos Vest siden Øst tok esset, og når den kommer på, legger Nord en ruter. Siden må Vest gi gunstig tilbakespill, enten hjerter eller ruter til saks, eller kløver til dobbelt renons. I begge tilfelle får Syd resten.

Det andre spillet er hentet fra en lagkamp. Ved det første bordet knep Vest med kløver åtte, som holdt. En ny spar presset ut Østs konge, men han fortsatte

Forts. side 18.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 3

April 1960

31. årgang

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr 15,00 pr. år.
Redaktør Rolf Bøe, Gauterød, Tønsberg. Tlf. Tønsberg 24 259. Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

Bedre meldinger

Rolf Bøe.

Dette er den femtende artikkelen om dette emnet. Den første sto i nr. 8 for 1958, og siden har det vært en artikkel i praktisk talt hvert nummer.

Jeg har fått brev fra en leser i Oslo, som vil vite mer om reverseteorien. Han spør om hva man gjør med virkelig sterke hender, når man får lov til å melde reverse etter makkers to over en med så lite som 14 poeng, vel og merke når man sitter med støtte i makkers farge.

Spørsmålet er interessant, og fortjener en inngående forklaring. Som De sikkert husker, skrev jeg i nr. 5 for 1959 om den såkalte 24-regelen, som danner basis for hele reverseteorien. Denne regelen lyder slik:

Hvis De ser at De sammen med makker har minst 24 poeng, er De sterk nok til å passere totrinnet i åpningsfargen. Trekk 2 poeng fra makkers minimum hvis han melder en farge hvor De ikke kan støtte.

For å ta unntagelsen først. Regelen gjelder ikke for høyning av makkers farge. Hvis De åpner med en hjerter og makker melder en spar, vil De ved å melde to spar riktig nok passere totrinnet i åpningsfargen. Men det er en melding som makker kan stanse i om han har minimum. Det er det ikke sikkert han kan hvis De åpner med en ruter, makker melder en spar og De kommer igjen med to hjerter. Derfor er det en stor forskjell her.

Men bortsett fra denne unntagelsen er regelen klar. Enhver melding over totrinnet i åpningsfargen skal vise 24 poeng i tilpasning.

Denne regelen har den store fordelen fra tidligere reverseregler at den tar hensyn til den styrken makker viser ved meldingene sine. De kan umulig si om en hånd som denne:

♠ E D 9 8 ♥ E D kn 8 7 ♦ 9 5 ♣ K 4

er sterk nok til reverse elle ikke før De vet hva makker sitter med. De behøver ikke ta standpunkt til spørsmålet for De hører makkers svar. De åpner med en hjerter, og hvis ikke makker oppmuntrer så pass meget at De tør vise sparfargen på totrinnet senere, gjentar De hjerterne. Hvis makkers svar skulle være mer oppmuntrende, viser De sparfargen.

La oss nå ta en hånd som denne:

♠ 9 ♥ E D 8 7 ♦ K D 10 9 7 ♣ D 9 7

De åpner med en ruter. Hvis makker melder en spar eller en grand, må De ikke finne på å melde to hjerter. De presser kontrakten opp på tretrinnet om ruter passer bedre for makker enn hjerterne gjør, og De har ikke så stor styrke at hånden inviterer til utsvevelser på tretrinnet.

Men hvis makker melder to kløver, er situasjonen en helt annen. Med kløver som trumf er hånden verdt 15 poeng, og makker har vist 10. Summen blir 25 poeng, slik at hånden er verdt en kontrakt på tre kløver. Derfor er det heller ikke farlig å vise hjerterfargen, det er alltid en redningsplanke i tre kløver.

Nå bytter vi spar- og kløverfargen i eksemplet, slik:

♠ D 9 7 ♥ E D 8 7 ♦ K D 10 9 7 ♣ 9

De åpner fremdeles med en ruter. Om makker skulle melde en spar, er De fremdeles ikke sterk nok til å melde to hjerter. Makers minimum er 6 poeng (han kan ha mindre til en over en enn til to over en), og De har 15 poeng til en sparkontrakt, tilsammen 21 poeng. De må flette inn hjerterkongen eller sparkongen for at det skal bli nok til å melde to hjerter.

Nå er hånden heller ikke sterk nok til å melde to hjerter over to kløver fra makker. De har ikke tilpasning, og derfor må De trekke fra 2 poeng. De har 15 og makker har 10, tilsammen 25 poeng, men siden De må trekke fra 2 poeng på grunn av manglende tilpasning, blir det for lite til å kunne presse kontrakten opp på tretrinnet.

Her vil De kanskje innvende at det etter makers en spar kan meldes to hjerter fordi man tåler å kunne spille to spar, og to spar har man lov til å melde. Det høres besnærende ut, men det er likevel ikke riktig. Om makker har:

♠ K 8 6 4 2 ♥ 9 6 ♦ 8 6 5 ♣ D 8 6

vil han kanskje ikke turde gjenta sparfargen om meldingene går en ruter — en spar, to hjerter. Han vil ikke vite at De har tilpasning, og vil derfor tro han forteller om en bedre sparfarge ved å gjenta den. Det er stor fare for at han vil melde tre ruter i stedet for to spar. Ruter er selvsagt en like bra trumffarge, men De kommer et trekk for høyt. Dessuten vil De komme i en slett farge i stedet for en edel, noe som kan være aktuelt i en parturnering.

Vi gjør nå hånden vi holder på med, litt sterkere:

♠ K kn 7 ♥ E D 8 7 ♦ K D 10 9 7 ♣ 9

De åpner fremdeles med en ruter, og makker melder to kløver. Nå har De adgang til å melde to hjerter. De har ikke tilpasning til kløver, men De har så pass honnørstyrke at det er nok til en kontrakt på tretrinnet når makker kan melde to over en. De har 17 poeng og makker har vist 10. Riktignok må De trekke fra et

par poeng fordi De mangler tilpasning, men likevel er det mer enn 24 poeng.

◆
 Dette var i korte drag den reverseteorien jeg har utarbeidet. Plassen tillater ikke at jeg kommer nærmere inn på den, den sto som nevnt behandlet i nr. 5 i fjor, og dessuten i Bridge uten tårer, hvis De vil lese nærmere om den.

Så kommer spørsmålet. Hva skal man gjøre med sterkere hender.

Svaret er enkelt. De bør hoppmelde hvis De ser utgang.

♠ 9 ♥ E D 10 7 ♦ K D kn 9 3 ♣ K 8 5

De åpner med en ruter og makker melder to kløver. De har 17 poeng og makker har lovet minst 10, slik at det blir 27 til sammen. De har tilpasning i kløver, og derfor er det ikke nødvendig å trekke noe fra.

Likevel er det litt for farlig å hoppmelde til tre hjerter. De vet foreløpig bare om tilpasning i kløver, hvor det skal elleve stikk til for utgang. 27 poeng er litt i underkant når det gjelder utgang i en slett farge.

De bør derfor nøye Dem med å invitere, ved å melde to hjerter. Får De pass, er det i beste fall en tvilsom utgang i kortene. Hvis makker gjentar kløverne, melder De fire i fargen, og overlater resten til ham. Prefererer makker ruter, melder De fremdeles fire kløver og lar ham bestemme. Melder han to grand, kan De løfte til tre grand og ta sjansen på at han enten har to stoppere i spar, eller at en stopper er nok.

♠ 9 ♥ E K 10 7 ♦ K D kn 9 3 ♣ K 8 5

Her blir det 28 poeng tilsammen hvis de innledende meldingene er de samme, og

det gjør en hoppmelding til tre hjerter berettiget i annen melderunde.

♠ K 8 5 ♥ E K 10 7 ♦ K D kn 9 3 ♣ 9

De åpner med en ruter, og makker melder en spar. Nå kan De bare melde to hjerter. Makkers minimum er 6 poeng, og med Deres 18 poeng når De akkurat opp over svakhetsgrensen.

♠ K D 5 ♥ E K 10 7 ♦ K D kn 9 3 ♣ 9

Her har De råd til å melde tre hjerter og kreve utgang. De har minst 26 poeng sammen med makker, og siden det er tilpasning i spar denne gangen og ikke i kløver, er det nok til å kunne vinne utgang.

Vedkommende leser ba også om nærmere orientering om svarhåndens gjenmelding, og det er selvfølgelig like viktig.

Etter denne teorien er en reversemelding alltid en begrenset melding. Det vil si at den lover en viss styrke, men ikke særlig meget i tillegg. Om det meldes:

1 ♥	1 gr.
2 ♠	?

vet vi at åpneren ser at paret disponerer over 24, men sannsynligvis ikke over 26 poeng. Siden svarhånden har vist 6 poeng, er det lett å regne ut hva han trenger for å motta oppfordringen til utgang.

(a) ♠ 10 6 5 2 ♥ 10 9 7 ♦ K 8 5 3 ♣ E 4

De har 9 poeng med spar som trumf, og makker har vist at han disponerer over 18. Fire spar blir en selvfølgelig melding, og en melding som makker bør passe på. Han har vist han ikke har mer enn 20, og følgelig kan det neppe være noen slem.

(b) ♠ D 8 5 ♥ D 9 7 ♦ K 8 5 ♣ 10 9 7 3

De er helt på kanten mellom tre og fire hjerter. De har bare 7 poeng til en hjerterkontrakt, og makker har kanskje bare 18. Men siden han kan ha 19, og kanskje 20 hvis han ikke liker alt ved hånden sin, bør De velge en aggressiv kurs og melde fire hjerter, spesielt fordi De har to viktige kort til makker, spardamen og hjerterdamen.

(c) ♠ 8 5 3 ♥ D 9 7 ♦ K 8 5 ♣ D 10 7 3

Her er spardamen byttet ut mot kløverdamen, og det gjør at De bør være mer forsiktig og nøye Dem med tre hjerter. To av de tre honnorkortene De sitter med, er kanskje verdiløse.

(d) ♠ 8 6 5 ♥ 9 3 ♦ E kn 10 4 ♣ K 10 9 7

Her er De på kanten til tre grand. De har 8 honnørpoeng og solide stoppere i begge de umeldte fargene. Jeg hadde imidlertid likt en knekt i minst en, kanskje begge de fargene makker har meldt, det gjør det lettere å utvikle fargene hans.

Nå ser vi på et litt annet meldingsforløp:

1 ♦	2 ♣
2 ♥	?

De er svarhånd og har:

(a) ♠ E kn 8 ♥ 9 7 ♦ 9 8 7 ♣ K kn 9 7 5

De har lovet 10 poeng, og det har De presis. Derfor er det ikke anledning til store sprell, men jeg synes De bør melde to grand. De bør vise sparstopperen.

(b) ♠ 9 ♥ D 8 7 5 ♦ K 4 ♣ E K 8 7 5

De har 14 poeng og makker har vist minst 16. (Eller eventuelt 14 og tilpasning til kløver. Det siste er vel imidlertid lite sannsynlig her, da må motstanderne nødvendigvis ha minst 10—11 spar. Hvorfor er da ikke denne fargen blitt vist.) Spørsmålet er om det kan være slem i kortene. Kan makker sitte med så meget som 19, eller 17 og tilpasning i kløver? Det er kanskje ikke så trolig, men De har en annen fordel, nemlig tilpasning både i hjerter og ruter. De bør derfor prøve mulighetene ved å melde fem hjerter. Fem hjerter er bedre enn å bruke Blackwood, fordi De ikke selv kan avgjøre spørsmålet om slem.

(c) ♠ E kn 8 ♥ D 7 ♦ 9 8 7 ♣ kn 9 7 5

De har 11 honnørpoeng, og siden det er så bra med stoppere i spar, vil jeg anbefale tre grand.

(d) ♠ K 10 8 5 ♥ 9 ♦ K 7 5 ♣ E kn 8 6 4

De har 13 poeng, og bør iallfall se sikkerhet for utgangen. De melder tre spar, og avventer hva makker har å fortelle ut over dette. Når De siden støtter ham i ruter, har De fortalt hva De har og at De har en

sjngelton i hjerter, og så får makker avgjøre resten.

Nå tar vi igjen en ny serie meldinger:

1 ♠	2 ♣
3 ♥	?

Makker må ha noe slikt som 18 poeng med tilpasning til kløver, eller eventuelt være ekstra sterk i hjerter og ruter, eller ha 20 poeng.

De er svarhånd og har:

(a) ♠ 9 8 ♥ D 8 4 ♦ 9 7 5 ♣ E K 10 9 2

De har minimum til to over en, og gjentar best kløverfargen Deres. Hvis makker fortsetter med fire ruter, støtter De ham. Noe sprell ut over dette bør De ikke foreta.

(b) ♠ 9 8 ♥ D 8 4 ♦ K 7 5 ♣ E K 10 9 2

En slem i ruter bør være opplagt, og det kan bare være spørsmål om seks eller syv. En bra idé er rett og slett å preferere til fire ruter. Hvis makker nøyer seg med fem ruter (eller fem kløver) går De til seks. Hvis han selv inviterer til slem, er han kjempegod, helt på grensen til en kravåpning, og De kan med god samvittighet melde syv.

(c) ♠ E 8 7 ♥ D 9 4 ♦ K 7 5 ♣ K 10 8 3

Seks ruter rett inn er en bra idé. De har 12 poeng, og hvis makker har så lite som 18, har han tilpasning i kløver. Det betyr igjen at han har en sjngelton i spar, og følgelig er idealtilpasningen til stede. Hare han ikke tilpasning i kløver, må han ha større poengstyrke, og da bør også seks kunne vinnes.

(d) ♠ E 8 4 ♥ D 5 ♦ K 3 ♣ K D 9 8 6 4

De kan komme langt med kløver som trumf hvis makker har tilpasning, men bør foreløpig nøye Dem med fire kløver. Støtter makker, melder De seks. Hvis han ikke støtter, bør seks grand kunne vinnes, idet makker har omtrent 20 poeng og De sitter med 14. Hvis makker etter Deres fire kløver selv tar noe initiativ til slem, bør De uten betenkning gå i syv.

♦

De vil legge merke til at jeg ikke anbefaler Blackwood eller spørremeldinger i denne situasjonen, og det er gode grunner for dette. Saken er at makker allerede har gitt Dem et godt bilde av fordelingen sin, og det går an å regne seg til styrken hans også. Det er da forholdsvis lett å se hvilke honnører som mangler uten noen form for kunstige meldinger, og mange ganger kan de rett og slett være i veien fordi De kaster bort melderunder. Et eksempel med to bender:

♠ 9 ♥ K D 9 6 ♦ E K 8 7 5 ♣ K kn 7	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ E 8 4 ♥ kn 5 ♦ D 9 3 ♣ E D 8 7 5
N					
V Ø					
S					
1 ♠		2 ♣			
3 ♥		4 ♦			
5 ♣		?			

Hva vet Øst? Makker har minst 18 poeng med kløver som trumf, og en sjngelton i spar. Av de 18 poengene er omtrent 16 i honnørpoeng. Selv har De 13 honnørpoeng, slik at summen blir 29/30. Det mangler sannsynligvis kongen, damen og knekten i spar, som tilsammen blir noe slikt som 6 honnørpoeng. Videre blir det omtrent 4—5 honnørpoeng som mangler, slik at motparten enten har et ess, en konge eller et par damer i de avgjørende fargene.

Konklusjonen blir at seks kløver bør stå, men neppe syv.

♠ 9 ♥ E K 9 6 ♦ E K 8 7 5 ♣ K kn 7	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ E 8 4 ♥ kn 5 ♦ D 9 3 ♣ E D 8 7 5
N					
V Ø					
S					
1 ♠		2 ♣			
3 ♥		4 ♦			
4 gr.		5 ♥			
6 ♣		7 ♣			

Her er tenkt Blackwood.

De vil kanskje komme enda lengre med Culbertsons fire—fem grand, hvor meldingene går:

1 ♠	2 ♣
3 ♥	4 ♦
4 gr.	5 gr.
6 ♣	7 ♣

BRIDGE PÅ TOGET

Egil Wang

I slutten av januar skulle jeg i embets medfør på en reise til Stavanger, og da toget rullet ut fra stasjonen i Oslo, satt jeg vel parkert med en bok som jeg hadde gledet meg til å lese. Men toget hadde ikke engang passert Skarpsno da tre karer kom inn i kupeen og utbrøt:

«Men det er jo Wang jo.»

Det kunne ikke nektes.

«Hva sier du til en liten robber?»

Jeg sukket. Ikke fordi jeg hadde noe i mot en robber. Men disse karene kjente jeg i det hele tatt ikke, selv om de tilsynelatende kjente meg, til og med var dus med meg, slik at det ikke engang ble noen presentasjon. Og tilbringe en reise fra Oslo til Stavanger med dårlig bridge, det var ikke fristende. Men å nekte å spille med tre mann som mangler en fjerdemann... Prøv å stjele et kjøttbein fra en suiten schäfer, det går omtrent ut på ett.

Det var ikke noe annet å gjøre enn å ta sjansen på at karene kunne sine ting. Makker insisterte på å spille Efos. I grunnen kjente jeg ikke dette systemet noe særlig, men jeg har da begrep om de grunn-

leggende reglene, og gikk derfor med på det.

Det første spillet som dukket opp, var følgende:

♠ kn 10 5	♠ K 3	♠ 7 6
♥ E K 8 7 4	♥ 9 6 5	♥ D 10 3
♦ 6 4 2	♦ E 8 7 4	♦ D 10 9
♣ K 4	♣ E 8 6 3	♣ kn 10 9 5 2

♠ E D 9 8 4 2	N	♠ 7 6
♥ kn 2	V	♥ D 10 3
♦ K kn 5	Ø	♦ D 10 9
♣ D 7	S	♣ kn 10 9 5 2

Jeg åpnet med en spar, og Vest kom inn med to hjerter. Nord meldte tre kløver, kanskje ingen bra melding, men hva skal han si? Jeg fortsatte med tre spar, og makker løftet til fire.

Vest startet med tre ganger hjerter, og det burde vært fem trekk. I stedet ble det to beter. Jeg er ikke særlig stolt av meg selv, men må jo fortelle hvordan det gikk for seg. Den tredje hjerteren ble stjålet. Så kom en spar til kongen, og Vest la

Fordelen ved denne konvensjonen er at Vest inviterer til slem og viser to ess og en meldt konge (her har han flere meldte konger, men det endrer ikke poenget). Øst har adgang til å bøye av med fem kløver om han har minimum, hvilket han ikke har etter Blackwood, hvor han bare er nødt til å vise essene og ingen ting annet. Det er kanskje tvilsomt om Vest bør melde fire grand etter Blackwood, men etter Culbertsons fire—fem grand er det ikke tvilsomt. Det er større sjanse til å stanse i fem.

Et nytt eksempel:

♠ E K 8 2	♠ D kn 9 3
♥ 4	♥ E 9 6
♦ K D 10 9 6	♦ 5 3
♣ E D 8	♣ K kn 5 2

N
V
Ø
S

1 ♦	2 ♠
3 ♠	5 ♠
6 ♠	

Hvis De bruker Culbertsons fire fem grand, vet Vest øyeblikkelig at hans makker ikke har hjerteresset, ruteresset og kløverkongen. I så fall ville han ha meldt fire grand og ikke fem spar. Følgelig bør det være materiale nok til å vinne seks spar, mens en syver vil ha mindre sjanser, hvis det da i det hele tatt er noen.

◇

Jeg håper denne artikkelen har bidratt til å klarlegge problemene. Er det fremdeles noe som er uklart, så bare skriv og sett fingeren på det omme punktet, så skal vi se hva vi kan gjøre. Foreløpig takk for denne gangen.

knekten. Jeg så langt på ham. Var dette ærlig? Slett ikke utenkelig etter meldingen hans. Jeg gikk opp med kongen og fortsatte med en spar, og da Øst fulgte, knep jeg med nieren. Vest tok ganske rolig for tieren og fortsatte med en hjerter til. Jeg stjal, trakk en runde trumf, og spilte deretter en kløver mot bordet. Esset tok stikket, og ruter fire var det neste kortet. Øst kom på med nieren, knekten holdt, og dermed øynet jeg en sjanse til å klare meg. På ruterkongen kom imidlertid damen seilende fra Øst, og så var det spørsmål om den videre behandlingen av fargen. Jeg er selvsagt ikke så blåøyet at jeg ikke var forberedt på noe muffens. Knepet er jo gammelt og velkjent. Men kan man bli utsatt for to slike knep i samme spillet? Jeg mente dessverre nei. Derfor spilte jeg den tredje ruter, og la återen fra bordet da Vest bidro med sekseren. Så var det slutt da. Øst fikk den første beten for ruter ti, og den andre fikk Vest for kløverkongen.

Jeg var blitt styggelig lurt, men likevel likte jeg på en måte situasjonen. Det så ut som om karene kunne spille kort, og det gjorde det mer interessant. Spørsmålet var bare om det var flaks eller beregning, hvis mine motstandere var av den typen som bare ga falske kort uten spor av mening med det, var det ikke så morsomt likevel. Men det fikk vise seg.

Det viste seg allerede i det neste spillet:

<p>♠ E 6 2 ♥ 9 6 2 ♦ kn 10 5 2 ♣ 10 9 8</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ D kn 9 3 ♥ 10 3 ♦ 9 8 7 4 ♣ E 7 6</p>	<p>♠ 10 7 4 ♥ K D 8 4 ♦ K D ♣ D 5 4 2</p>
	N											
V		Ø										
	S											
	<p>♠ K 8 5 ♥ E kn 7 5 ♦ E 6 3 ♣ K kn 3</p>											

Heller ikke her var det noen problemer i meldingene. Jeg åpnet med en grand, makker meldte to kløver, som måtte være Stayman, og jeg meldte to hjerter. Nå kom makker med tre kløver, som etter Efos er et spørsmål om hvor mange honnørpoeng jeg har, og pliktskyldigst viste jeg 16 poeng

ved tre ruter. (Svarene gis som kjent etter Blackwoods prinsipp, tre ruter viser 16, tre hjerter 17, og så videre). Makker fortsatte med fire hjerter, som ble kontrakten, og kløver ti kom ut. Øst tok esset og skiftet til spar knekt, og dermed var det på tide å tenke:

Hvis sparfargen satt 5—2, var det ikke noe håp, det ville bli stjeling, og dermed måtte jeg satse på 4-3-fordeling av fargen. Knekten tydet på at esset og damen satt hos Vest, og da måtte kongen på. Men det var galt det også. Vest tok esset og fortsatte fargen, og det er lett å se hvordan det gikk.

Selvfølgelig ville jeg klart situasjonen om Vest hadde spilt liten spar, det var bare å legge femmeren, og mer enn to stikk kunne ikke tapes. Damen hadde jeg også mestret. Fremdeles liten, og når Øst kommer med liten spar neste gangen, må jeg legge liten igjen. Men knekten mestret jeg dessverre ikke.

Imidlertid så det ut til at det virkelig var planmessig spill som lå bak, og da kunne det jo bli morsomt i fortsettelsen. Og det ble morsomt, om ikke akkurat på den måten jeg regnet med.

<p>♠ K ♥ 10 9 8 6 ♦ E 9 8 4 2 ♣ 9 8 7</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ kn 10 9 8 3 ♥ D 4 ♦ kn 10 ♣ 10 6 5 2</p>	<p>♠ D 7 6 5 2 ♥ E kn 5 3 ♦ 7 3 ♣ K 4</p>
	N											
V		Ø										
	S											
	<p>♠ E 4 ♥ K 7 2 ♦ K D 6 5 ♣ E D kn 3</p>											

Jeg havnet i tre grand igjen etter følgende meldeserie:

Syd	Nord
1 gr.	2 ♣
2 gr.	3 ♦
3 ♥	3 gr.

Meldingene er rett fram etter Efos. Første runde med Stayman er grei. Nord's tre ruter er fornyet spørsmål etter de edle fargene, og tre hjerter viser tre kort i denne fargen, men benekter tre spar. (Tror jeg da, men det kan hende Jannersten protesterer

voldsomt hvis han får høre det). Dermed avslutter Nord med tre grand.

Vest startet med ruter fire, Øst la tieren og jeg fikk for damen. Så kom spareset, og Vest konge falt.

«Aha, det gamle trikset», tenkte jeg. «Vest sitter med kongen tredje, og skal få narret meg til å stanse fargen. Men den går ikke.» Hvoretter jeg triumferende fortsatte med spar fire. Men smilet forsvant da Vest virkelig viste renons.

Nå var gode råd dyre. Slippe inn Øst turde jeg ikke, da ville ruter komme tilbake, og motstanderne ville innkassere en rekke stikk i fargen. Altså stakk jeg med spar-damen og innkasserte kløverstikkene. Deretter kom hjerterfinessen, men da den ikke holdt, gikk det galt. Øst tok sparstikkene sine og Vest tok beten med ruteresset.

«Falt for eget grep i spar,» smilte Vest. Men min makker var ikke fornøyd.

«Det er mange måter å vinne spillet på, men din plan er vel den dårligste av alle,» sa han.

«Hvordan skulle jeg ha spilt da?» for-hørte jeg meg.

«Du tar ganske enkelt esset og kongen i hjerter, før du rører kløverne, og etterpå spiller du en tredje hjerter mot bordet hvis damen ikke er falt. Dermed...» Jo takk, resten var temmelig klart for meg. Safe mot damen annen i hjerter hos Øst. Har han damen tredje, kan ingen ting redde meg.

Dette begynte å gå ut over selvspekten, her gikk jeg jo bet i den ene opplagte kontrakten etter den andre. Men heldigvis ble det en sjanse til revansj, allerede i det neste spillet:

♠ E D 6	♠ kn 10 8 7 2	♠ 5 2
♥ D 6 5 3	♥ kn 10	♥ E 9 8 7 2
♦ D kn 10	♦ 6 4	♦ E 9 7 2
♣ K 7 5	♣ kn 10 9 3	♣ E 4

N
V
S
Ø

♠ K 9 4	♠ K 9 8
♥ K 4	♥ K 8 5
♦ K 8 5 3	♦ D 8 6 2
♣ D 8 6 2	

Motstanderne heiste seg lett og lekende opp i seks hjerter uten å rope for meget om fordelingen, og jeg fikk fornøyelsen av

å spille ut. Jeg like meg ikke, det så ut til å kunne skje noe galt i alle farger. Til slutt bestemte jeg meg for hjerter fire. Et utspill av liten fra kongen annen i trumf er vanligvis ikke så dumt. Det ser ut til at man risikerer å tape et stikk, men overraskelsesmomentet gjør at det som regel kommer igjen.

Men ikke denne gangen. Spilleren gikk opp med damen på bordet — hva annet skulle han gjøre? Så fulgte ny hjerter, og da makker bidro med knekten tok spilleren esset.

Han ble overrasket — over at jeg hadde kongen. Men det ble jo ikke noe stikk for den likevel. Siden var det lett.

Det var temmelig ergelig, særlig da det viste seg at det var umulig å få gjort noe galt i andre farger. Selv ruter ut ville ikke gi spilleren kontrakten.

Dette fortalte min makker meg i høye toner, men plutselig så jeg noe.

«Det er riktig at kløver eller spar ut ikke gir spilleren noen sjanse, sa jeg, «men med ruter ut kan han vinne.»

«Aldri i verden,» sa Nord, og «Skal vi vedde?» sa jeg. «I orden,» sa Nord.

«Ruter tre kommer ut, og bordet får for knekten, sa jeg. Så følger en hjerter til esset, sparfinesse, esset, og liten spar til stjeling. Deretter kommer esset og kongen i kløver til stjeling, og stillingen er:

♠ —	♠ kn 10	♠ —
♥ D 6 5	♥ kn	♥ 9 8
♦ D kn	♦ 6	♦ E 9 7
♣ —	♣ kn	♣ —

N
V
S
Ø

♠ —	♠ —
♥ K	♥ K 8 5
♦ K 8 5	♦ D
♣ D	

«Nå spiller Øst hjerter, og jeg får for kongen. Hva skal jeg gjøre nå?» spurte jeg triumferende, og Nord måtte for en gangs skyld gi seg. Skjønt han gjorde et forsøk til.

«Det er vel og bra, men hvem forteller Øst at kortene sitter slik?»

«Nei, nå skuffer du meg,» sa jeg. «Sparfinessen må Øst gjennom. Selv om ruter-kongen skulle sitte hos deg, kan det ikke

Brev fra leserne

I Lettere Spilleprøver nr. 8/59, nr. I, er det en gal løsning. Kortene er:

♠ E 9 7 6
♥ D kn
♦ 9 7
♣ E K D 3 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ D kn 10 8 5
♥ E 10 4
♦ E 8 4
♣ kn 5

Syd spiller seks spar og får ruterdamen ut. De anfører at Syd bør fortsette med spar til esset, hvorefter hjerterdamen bør spilles. Dette er galt, idet Syd hvis sparfinessen holder, alltid er hjemme. Syd trumfer ut, og håndens rutertapere kastes på stående kløver. Spilles spardamen, er det jo også en mulighet til at Vest dekker med kongen, selv om den ikke er singel. Det er jo selvsagt en mulighet til at kongen

sitter singel hos Øst, men sjansen til det er liten. Ved å spille spardamen i det andre stikket, kan det ikke bli mer enn en bet, mens det kan bli to beters slik som De foreslår spilleføringen.

Hilsen
H. M.

Insenderen har evig rett, og jeg kan bare beklage. Oppgaven var gjengitt etter hokommelsen etter et spill jeg var med på for en del år siden, men jeg kom dessverre til å gi Nord en for sterk kløverfarge, og overså i farten mulighetene for kløveravkast. Oppgaven hadde vært bedre om den hadde vært gitt med disse kortene:

♠ E 9 7 6 5
♥ D kn
♦ 9 7
♣ E K D 3

	N	
V		Ø
	S	

♠ D kn 10 8
♥ E 10 4
♦ E 8 4
♣ kn 7 5

Nå er det ikke tvil om at hjerterfinessen er nødvendig, mens sparfinessen ikke er det.

RB

bli sparavkast. Så er det bare å tenke seg at ruterkongen sitter hos meg, for å se innspillet.»

«Skal vi vedde igjen,» sa Nord, og jeg var dum nok til å slå til. Hvoretter Nord byttet litt på kortene, slik.

♠ K kn 10 8 7
♥ K 10
♦ K 4
♣ kn 10 9 3

	N	
V		Ø
	S	

♠ K 9 4 2
♥ kn 4
♦ 8 6 5 3
♣ D 8 6 2

♠ E D 6
♥ D 6 5 3
♦ D kn 10
♣ K 7 5

♠ 5 2
♥ E 9 8 7 2
♦ E 9 7 2
♣ E 4

«Ruter fem kommer ut, og tieren får beholde stikket,» begynte Nord. Så følger en ruter til, og Øst er inne på esset, sam-

tidig som min konge faller. Nå følger hjerteresset og esset og kongen i kløver, en kløver til stjeling, og stillingen er:

♠ kn 10 8 7
♥ K
♦ —
♣ kn

♠ E D 6
♥ D 6 5
♦ kn
♣ —

	N	
V		Ø
	S	

♠ 9 4 2
♥ kn
♦ 8 6
♣ D

♠ 5 2
♥ 9 8 7
♦ 9 7
♣ —

«Nå kommer hjerter, og hva skal jeg gjøre?» spurte Nord triumferende. Og jeg ble dessverre svar skyldig denne gangen også.

Noe av prestisjen ble jo rettet på den videre ferden til Stavanger, men det var dessverre ikke så meget.

FRA GAMLE DAGER

Rolf Bøe.

Det er en kjent sak at bridgen i dag er langt bedre enn tidligere. Det er utviklingens lov, som vi kjenner den fra alle andre sider av livet. Men det forhindrer ikke at det ble spilt godt bridge tidligere også, og jeg skal i dag vise dette ved en del eksempler. Det første er fra en amerikansk turnering i 1917, hvor jeg dessverre ikke kjenner spillerens navn:

♠ D 5		♠ 6
♥ D 9 4		♥ E K kn 8 3 2
♦ K kn 7 6 4 3 2		♦ D 10 9 4
♣ 8		♣ 6 3

♠ kn 10 3		♠ 6
♥ 7		♥ E K kn 8 3 2
♦ E 8		♦ D 10 9 4
♣ kn 10 9 7 5 4 2		♣ 6 3

	♠ N	♠ 6
	♥ N	♥ E K kn 8 3 2
	♦ N	♦ D 10 9 4
	♣ N	♣ 6 3

♠ E K 9 8 7 4 2
♥ 10 6 5
♦ —
♣ E K D

Syd spilte tre spar, men det var auksjonsbridge den gangen, og Syd ville få utgang med 10 stikk selv om det bare var meldt tre spar. Dette må De ha for øye.

Vest startet med hjerter syv, bordet la liten og Øst fikk for knekten. Han fortsatte med esset og kongen i hjerter. På esset la Vest ruter åtte, og på kongen la han ruter ess!

Dermed var Syd solgt. Vest så det slik at om Syd hadde ruter, ville det være likegyldig om han beholdt esset sitt eller ikke, men om Syd var renons, ville det være fatalt å sitte igjen med esset. Ruter fra Øst ville om Vest kastet esset, enten gi et direkte trumfstikk, eller bevirke at sparknekten vokste.

Ta en titt på spillet, og vær enig med meg i at det er knakende godt motspill selv i dag. Enda bedre var det i 1917, da man ikke var så godt vant.

Det neste spillet er enda tidligere, helt fra århundreskiftet, den gangen man spilte bridgewhist. Syd var giver og meldte hjerter, og dermed kunne motstanderne ikke gjøre annet enn å doble. Men det forstår De ble gjort, når De ser disse hendene:

♠ 9 8 7 4 3		♠ E K D 6 2
♥ —		♥ —
♦ E 8 7 5 2		♦ D kn 10 4
♣ K 8 5		♣ E D 9 3

	♠ N	♠ kn 10
	♥ N	♥ K D kn 10 9 6
	♦ N	♦ K 9
	♣ N	♣ 10 7 4

♠ 5
♥ E 8 7 5 4 3 2
♦ 6 3
♣ kn 6 2

Vest startet med ruteresset og fortsatte fargen, slik at Øst kom inn. Han ga hjerterkongen, og Syd gikk på med esset. Vests renons var jo ikke akkurat oppmuntrende, men Syd klarte likevel kontrakten sin. I det fjerde sticket spilte han en spar til damen, og stjal i neste omgang en spar. Deretter kom hjerter åtte, som satte Øst inn. Han fortsatte i kløver, i håp om å finne makker med kongen og knekten, men det gikk ikke, og Nord fikk for damen. Nå fulgte ruterdamen fra bordet, Øst stjal med høy trumf, og Syd la en mindre hjerter! Øst spilte ny kløver, og bordet fikk nieren. Ny ruter for Nord, Øst la hjerterknekten, og Syd la igjen en liten hjerter — tredobbelt trumf-reduksjon. Dermed må Øst gi opp håpet om å få for hjerter åtte, og kontrakten er vunnet med syv stikk.

Vi tar med et nytt spill fra auksjonsbridgens dager, og denne gangen er jeg i stand til å nevne spillerens navn, *Ernest Bergholt*, en av de fineste engelske spillerne fra tiden for den første krigen:

♠ K 10 4		♠ 7 6
♥ E kn 8 4 2		♥ K D 10 9 6 5
♦ 4		♦ K 2
♣ 10 9 8 7		♣ kn 5 2

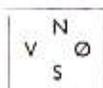
♠ D 8 5 2		♠ 7 6
♥ 7		♥ K D 10 9 6 5
♦ D kn 10 9 8 7 6		♦ K 2
♣ K		♣ kn 5 2

♠ E kn 9 3
♥ 3
♦ E 5 3
♣ E D 6 4 3

SPILLEPRØVER

I.

♠ 10 7 5
♥ E D kn 5 3
♦ kn 7 4
♣ 4 3

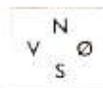

♠ E K 8 4 2
♥ 7 5
♦ 9 2
♣ E K D kn

Øst—Vest er i sonen. Syd spiller fire spar uten meldinger fra motparten. Vest begynner med ruteresset (ess fra ess-konge) og fortsetter med kløver to. Syd stikker og tar sparesset, damen faller fra Vest. Hvordan bør Syd fortsette?

II.

♠ E D 7
♥ 10 4
♦ D 5
♣ D kn 10 9 6 3

♠ K kn 2
♥ D kn 7 3
♦ K 6 4 3
♣ E 7

Bergholt var kommet opp i tre grand som Syd, etter at både Øst og Vest hadde vært inne med fargen sin. Vest begynte med ruterdamen, og Syd holdt esset tilbake til tredje gangen, idet bordet kastet en kløver (av blokeringshensyn) og en hjerter. To kløver kan inndertid ikke kastes foreløpig.

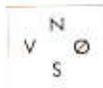
Så fulgte spar tre, som ble knepet med bordets tier — Vest må jo holdes utenfor. Hjem på kløveresset, og kongen stuper. Spar-knekten fikk løpe, og deretter en spar til kongen. Så kløver ti, og Øst forsøkte å blokere ved å dekke med knekten. Men Syd hadde alt under kontroll. Bordets siste kløver ble kastet på sparesset, og dermed var det duket for elleve stikk. Pent spill?

Disse spilleprovene er av en slik kvalitet at en rutinert spiller bør kunne ta dem ved bridgebordet. Gjør et forsøk selv og se hvilket resultat De kommer til. Våre kommentarer finnes på side 16.

Syd spiller tre grand uten meldinger fra motparten. Vest begynner med hjerter fem, Øst stikker med esset og gir nieren tilbake. Ser De allerede på dette tidspunktet et viktig poeng i spilleføringen?

III.

♠ E K kn 10
♥ K 6 5 3
♦ E 9
♣ K kn 10

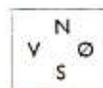

♠ 8 7 3
♥ E kn 9 8
♦ K 7 5
♣ 9 8 6

Syd spiller fire hjerter uten meldinger fra motparten. Vest begynner med kløver tre, bordet legger tieren, Øst tar damen og esset, og skifter til ruter dame. Syd tar kongen og forsøker sparfinessen, som holder. Deretter følger hjerterkongen, og nå kommer damen seilende fra Vest. Hvordan bør Syd fortsette?

IV.

♠ E 8 6 5 3
♥ 4 2
♦ 10 9
♣ E D kn 8

♠ D 10 9 4
♥ D 9 8 6
♦ E 7 2
♣ 10 9

Syd spiller av en eller annen grunn fire spar uten meldinger fra motparten, og Vest begynner med ruterkongen. Hvordan bør Syd spille?

Partiell eliminasjon.

Nils Steen.

En partiell eller ufullstendig eliminasjon er mange ganger løsenet når spillet ser virkelig håpløst ut, kanskje spesielt når man har samme fordelingen som blindemann, slik at verdiene synker langt under det man regnet med under meldingene. For eksempel i et enkelt spill som dette:

♠ E 8 7
♥ K D 8 6 3
♦ K 4 2
♣ E 4

♠ K 6 3
♥ E 9 7 5 2
♦ E 7 3
♣ K 5

Syd spiller seks hjerter, en kontrakt som under meldingene høres svært så fornuftig ut. Det kan for eksempel meldes slik:

Syd	Nord
1 ♥	3 ♦
3 ♥	4 ♥
4 gr.	5 ♥
6 ♥	

La Nord for eksempel få en spar mindre og en hjerter mer, så ville det ikke vært noe å skrive om i det hele tatt. Men nå? Kan spillet fremdeles vinnes, hvis spar- og ruterfargen begge sitter 5—2 med lengden på hver sin hånd. De stikker utspillet — vi kan jo si det er kløverdamen, og trumfer ut. Deretter tar De alle stikk i sidefarger, og spiller til slutt en liten spar eller ruter, og vi kan jo si De spiller spar. Hvis den motstanderen som kommer inn, ikke har ruter å gi tilbake, er De hjemme.

Litt mer komplisert blir det i det neste spillet:

♠ 8 5
♥ E 8 7 5
♦ E 10
♣ K 7 5 4 2

♠ E K D 10 4
♥ K D kn
♦ kn 9 8 2
♣ 6

Syd spiller fire spar doblet etter følgende meldeserie:

V.

♠ kn 9 8 6
♥ E D
♦ 6 4 2
♣ E 6 5 2

♠ K D 10 5 4
♥ 4 2
♦ E K 10
♣ kn 10 3

Syd spiller fire spar uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut kløver syv, som får løpe, og Øst får for damen. Han spiller ruter ni, Syd stikker med esset. Hvordan bør De fortsette?

VI.

♠ D kn 10
♥ E 9
♦ K D 7 5 4
♣ kn 10 2

♠ —
♥ K D kn 10 6 5 4
♦ E 8 3
♣ E K 3

Syd spiller syv hjerter uten meldinger fra motparten, og Vest åpner med spar-kongen (ikke ess fra ess—konge). Hvordan bør Syd spille?

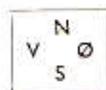
Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♦	2 ♠	pass
3 ♣	pass	3 ♠	pass
3 gr.	pass	4 ♠	pass
pass	Dobl	pass	pass

Ruter åtte kommer ut fra Vest, og De kan like gjerne stikke med en gang. Så spiller De spar og kniper med tieren. Dette var heldig, fordi det viste seg at Vest hadde to små spar. De trumfer til bunns, og hva gjør De så?

Øst har vist fire spar, og har vel fem ruter. Han får da en dobbelton eller noe slikt både i kløver og hjerter, og hvis han nå har kløveresset og ikke mer enn to hjerter, skal det ikke bli morsomt å være ham. De fortsetter med å innkassere to hjerter og spiller så ruter knekt. Øst kommer inn, og nå kan han gjøre hva han vil. Spiller han ruter-damen, får De for ruter ni til slutt, og spiller han kløver, er De nødt til å få for kongen. Hjerteresset er det nødvendige forbindelsesleddet til bordet.

Her er et nytt spill, av en type som vel er kjent, men som jeg likevel tar med:

- ♠ E 10
- ♥ E 8 5
- ♦ K D kn 10 4
- ♣ E 8 2

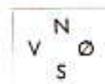
- ♠ 9 2
- ♥ K 7 3
- ♦ E 8 7 5 2
- ♣ 9 6 3

Syd spiller fem ruter etter at Vest i faresonen har åpnet med tre spar, og sparkongen kommer ut. Tra grand ville vært en langt bedre kontrakt, hvis det da ikke spilles rexbridge, men nå er man som nevnt havnet i fem ruter. Har Syd noen sjanse?

Spillet kan vinnes hvis Vest har K-D-kn i spar, og høyst to hjerter og en kløver. De tar spareset, trumfer ut, og innkasserer de tre stikkene i hjerter og kløver. Deretter settet De Vest inn igjen på spar, og etter planen kan han bare ha spar igjen. Når han spiller fargen tilbake, legger De en kløver på bordet og en hjerter hos Dem selv, og

støtars Vest må spille spar enda en gang. De legger nok en kløver på bordet og stjeler på egen hånd, og resten er enkel

- ♠ 8 5
- ♥ K D 10 8 7
- ♦ D 8 5
- ♣ 9 7 3

- ♠ E K D kn 4 3
- ♥ E
- ♦ E K
- ♣ E 8 6 2

De spiller seks spar som Syd, og får kløverkongen ut fra Vest. Øst legger kløver fem. Syd stikker, og trekker to ganger spar. Andre gangen er Vest renons og legger en kløver.

Enhver kan selvsagt regne ut at Syd har en sjanse til å vinne, siden spillet er kommet med i denne artikkelen. Men ser De hvilken? At kløverfemmeren hans var en singleton. De tar esset i hjerter og esset og kongen i ruter, og fortsetter med spardamen. Så spiller De spar tre, og Øst kommer inn. Hvis det er gått etter planen, har han bare røde kort igjen, og må spille til bordet, slik at alle tre kløvertaperne forsvinner i en fart.

La oss et øyeblikk se på det siste spillet fra et partureringer-standpunkt. Skal det fremdeles spilles på samme måten? Denne gangen må jeg dessverre svare: Tja! Det er avhengig av hva de andre bordene spiller, og dette spillet er ikke så lett å bedømme. Hvis mange av de andre spiller seks spar, er det ikke verdt å gjøre det. Sjansen til å vinne er liten, og sjansen for en ekstra bet er langt større. Men hvis De tror De er omtrent alene om å spille seks spar, bør De prøve alle muligheter til å vinne kontrakten. Hvis de andre bordene fort vekk oppvarter med pluss 620, er det temmelig likegyldig for Dem om det blir 200 eller 300 i bet.

En annen sak er at hvis ikke tilfeldigvis Vest sparsingleton er toeren, kan en våken motspiller på Østs plass bete denne kontrakten. Fordelingen er følgende:

<p>♠ 8 5 ♥ K D 10 8 7 ♦ D 8 5 ♣ 9 7 3</p>	<p>♠ E D 10 ♥ E 7 5 3 ♦ E K 4 ♣ K D 5</p>
<p>♠ 6 ♥ 9 4 3 ♦ kn 10 6 2 ♣ K D kn 10 4</p>	<p>♠ 10 9 7 2 ♥ kn 6 5 2 ♦ 9 7 4 3 ♣ 5</p>
<p>♠ E K D kn 4 3 ♥ E ♦ E K ♣ E 8 6 2</p>	<p>♠ 8 7 3 ♥ E D 9 8 ♦ D 8 5 ♣ E 9 2</p>

Østs oppgave består i å kaste de tre høye sparene sine og sitte igjen med toeren singel. Derved kan Syd ikke sette ham inn. Øst taper riktig nok et sparstikk, men til gjengjeld får hans makker tre kløverstikk, og de er en god del mer verdt.

♠ K D 9 6 4
♥ 5 4 2
♦ E K
♣ E 8 3

	N	
V		Ø
	S	

♠ E 9 7 5 3
♥ E D 8
♦ 8 3
♣ K D 5

De er i seks spar igjen, og får ruterdamen ut. Begynnelsen er selvsagt enkel. Utrumfning, tre ganger kløver og den andre ruterhonnoren. Så følger hjerter to fra bordet. De har bestemt Dem til å knipe med återen hvis Øst legger liten — i så fall er eliminasjonen perfekt og Vest spreller i garnet. Men Øst er våken og kommer med hjerter ti. Hva nå?

De skal la Øst beholde stikken. Gir han hjerter igjen, er det fremdeles tid til å prøve finessen, men det kan hende Øst spiller noe annet, og i så fall er spillet opplagt. De kaster hjerter på en hånd og stjeler på den andre.

Da spillet forekom, skiftet Øst virkelig til ruter. Grunnen var den enkle at han ikke hadde flere hjerter igjen. Stor er denne sjansen selvsagt ikke, men den er der, og da gjør det ikke noe å ha denne sjansen i tillegg.

Syd var havnet i seks hjerter i en parturering, og Vest begynte med ruter knekt. Syd stakk, trumfet ut i tre omganger og innkasserte alle stikkene i kløver og ruter. Så kom spar, og da Vest la liten, knep Syd med tieren på bordet, og den holdt.

Så langt var alt vel og bra, men nå begynte Syd å tenke. Det så ut som om Vest hadde både kongen og knekten i spar, og i så fall ville alle landeveistraverne i salen ha vunnet tretten stikk. Syd hadde ingen lyst til å være den eneste som fikk bare tolv stikk, og derfor gikk han hjem igjen på trumf og tok sparfinessen på ny. Men som lyn fra klar himmel kom sparkongen fra Øst, fulgt av kløverknekten! Bet.

Det var selvsagt et festlig motspill fra Østs side. Han sa at kontrakten «ikke kunne betes», og var villig til å ta en sjanse på å gi Syd alle tretten stikkene. Derfor lot han Syd beholde for spar ti i det tiende stikken, og satte således Syd på en prøve han ikke besto. Et meget pent motspill, men en skarp sydspiller ville likevel ha lukket fellen, fordi Vest ikke var på høyden. Ser De hvordan?

Når Syd i det tiende stikken spilte seg hjem på trumf og fortsatte med spar, la Vest en liten på ny! Det skulle gitt Syd beskjed om at noe fanteri forelå, for hvis motstandernes spilleføring hadde vært normal, skulle ikke Vest ha annet igjen enn kongen og knekten i spar. Det er jo bare to kort igjen hos Vest, og da kan han ikke ha flere små spar. Men så langt så hverken Vest eller Syd, og derfor ble det Øst som triumferte.

Svar på spilleprøver

I.

De kjenner selvfølgelig sikkerhetsbehandlingen av trumfargen når De har denne kombinasjonen og en av motstanderne legger en honnør første gangen. De skal fortsette med spar to, og kan ikke tape mer enn ett trumfstikk hvordan kortene enn sitter.

Dette er imidlertid teori, men det stemmer ikke alltid i praksis fordi andre farger spiller inn. Hvorfor i all verden skulle Vest fortsette med kløver to i det andre sticket, hvis han ikke hadde en singelton? Når De fortsetter med spar to, vil han gå opp med knekten, og fortsette med liten ruter fra kongen. Øst vil få for damen (husk han har lagt styrke med tieren) og når han spiller kløver tilbake, kommer stjelingen og beten. Bedre går det ikke om Øst har damen og knekten dobbel i spar, Vest får likevel stjelingen sin.

En bedre spilleplan er følgende: De tar hjerterfinessen i det andre sticket (den må De likevel igjennom) og så følger spar syv fra bordet. Hvis Øst følger, er alt over. Viser han renons, stikker De høyt. Så følger en ny hjerterfiness, og ruter nå forsvinner på esset. Siden kan motstanderne ta sine to trumfstikk når de vil.

II.

Poenget er at hjerterfargen er ufarlig for Dem, mens ruterfargen er omtålelig. Hvis Vest tar hjerterkongen og skifter til ruter, og Øst har esset, får De ikke mer enn en stopper i fargen. Siden er De avhengig av at Øst har kløverkongen høyst annen, og det er en liten sjanse.

Derfor gjelder det å oppmuntre Vest til å fortsette hjerter i det tredje sticket, og det gjør De ved å stikke Østs nier med knekten, selv om tieren ligger på bordet. Hvis Vest tar kongen og fortsetter fargen, har De fremdeles to stoppere. Siden etablerer De kløverne.

Det kan tenkes en fordeling hvor dette er galt, men i så fall skal også Vest kunne gjette hva det er De er ute med, og det er ikke lett for ham.

ROLF BØE:

BRIDGE UTEN TÅRER

Skrevet både for eksperter og den alminnelige spilleren. Eksperten får en utmerket innføring i det moderne poengsystemet, mens den alminnelige spilleren får en uhyre klar og enkel oversikt over det moderne meldesystemet.

Pris innbundet kr. 12,50
hos bokhandlerne.

A. M. HANCHES FORLAG

III.

Det ser ut til at det er fem trekk i kortene ved å fortsette med en liten hjerter og knipe med nieren. Men har De den rette motstanderen mot Dem, vil De oppdage at det med hjerterdamen kan være en snedig felle. Hvis Vest sitter med D-10-dobbel i hjerter og legger damen, vil han i det neste sticket komme inn på tieren. Så spiller han en kløver som Øst stjeler med sin siste trumf, og De er bet.

For å gardere Dem bør De derfor ta hjerteresset i det neste sticket. Hvis Vest viser renons, kan De gå inn på bordet på ruter og ta trumfinessen. Det er mulig Øst får en stjeling i ruter på denne måten, men det er ikke avgjørende.

IV.

De burde selvfølgelig aldri havnet i denne kontrakten, men når det er gjort, er det bare å kjøre på. Sjansen er at Vest har kongen tredje i kløver og sparkongen annen

(eller en annen sparkombinasjon som gjør at han har ett sparstikk, men ikke sjanser til mer. Det blir imidlertid for langt å komme inn på det).

De stikker med ruteresset og spiller kløver ti. Hvis Vest ikke stikker (det er likegyldig) får tieren løpe. Det følger ny kløver til knekten, så esset, Syd legger ruter, og nå må Vests konge falle. Kløverdamen gir avkast for Syds siste ruter, og Vest kan så gjerne få stjele. Når De kommer inn igjen, følger spareset, og nå må kongen stupe. Gjør den det, er De hjemme.

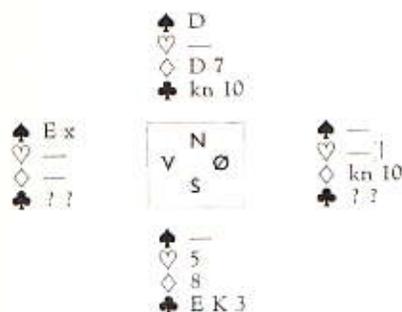
V.

Det ser ut som om Vest har D-kn i ruter og Øst K-D i kløver. Hvis Vest bare har to kløver, og han dessuten har hjerterkongen, er spillet hjemme.

De tar hjerterfinessen og trumfer. Vi tenker oss at Øst har trumfesset (det er likegyldig) og spiller ruter tilbake. Syd tar esset, og fortsetter med hjerteresset, kløveresset og et par runder til med trumf. Vest settes inn i ruter, og må spille til dobbelt renons, slik at kløvertaperen forsvinner.

VI.

Hvis Vest har esset og kongen i spar, er De hjemme hvordan de andre kortene sitter. De trumfer fire ganger og prøver kongen og esset i ruter. Sitter fargen rundt, er resten opplagt. Viser Øst renons, får De i stand en skvist mot Vest i ruter og spar. Og hvis Vest viser renons, følger alle trumfene. Før den siste blir spilt, er stillingen:

Syd spiller hjerter fem, og Vest har foreløpig et avkast. Bordet legger kløver ti,

og hvis Øst har kløverdamen, er han allerede skvist. Vi tenker oss han legger kløver, (legger han ruter, er alt over). Syd spiller nå en ruter til damen, og hvis Vest vil stoppe sparen fremdeles, må også han ned på to kløver. Dermed er kløver tre hos Syd etablert.

Da dette spillet forekom, gjorde Syd en liten feil, som ble skjebnesvanger. Han tok først ruteresset og siden kongen, og da han oppdaget at fargen satt hos Øst, gikk han hjem på kløveresset. Dermed blir det imidlertid ett kort mindre på hver hånd i sluttposisjonen, og det gjorde at Nord ble skvist før noen annen:

På hjerter fem har Vest et likegyldig kort å legge, men det har ikke Nord! Denne lille nyansen, å ta en kløverhønnør for tidlig, gjorde forskjellen på en vunnet syver og en syver med en bet.

TURNERINGSLEDERBOKEN

kr. 15,00

og
Internasjonale Lover
for
Duplikat Kontraktbridae

kr. 2,75

Utgitt av

Norsk Bridgeforbund

Fåes kjøpt i

Norsk Bridgemagasin

Kongensgt. 4, Oslo

SIDEN SIST

Forts. fra s. 2.

med kløver ni, som fjernet Syds siste stopper. Da Vest hadde nieren fjerde i spar, og Syd ikke oppdaget dette i tide, måtte han ha et stikk i hjerter for å vinne. Men nå kom Østs to siste kløver i vinden. Bet.

Lenny Harmon, som satte Syd ved det andre bordet, klarte seg bedre. Han fant ut av elleveregelen at Vest ikke kunne stikke kløver fem fra Øst, og knep derfor med sekseren, som holdt. Dermed var resten lett.

Så er det et spill som er sakset fra en osloavis:

♠ K 8	♠ 6 5 4 2	♠ E kn 9 7 3
♥ D 10 9	♥ 2	♥ E 7 6 5 4
♦ K kn 9 2	♦ D 10 8 5 3	♦ 6
♣ E kn 10 2	♣ 7 5 3	♣ K 4

♠ D 10	♠ D 10	♠ D 10
♥ K kn 8 6	♥ K kn 8 6	♥ K kn 8 6
♦ E 7 4	♦ E 7 4	♦ E 7 4
♣ D 9 8 6	♣ D 9 8 6	♣ D 9 8 6

V	N	Ø
S	S	S

I en parturnering med alle i faresonen gikk meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	D	pass	pass
pass			

Resultatet ble at Syd ikke fikk et eneste stikk, syv betar og minus 2 000.

Avisen gir Syd skylden, og hevder at han primært ikke burde åpnet, og hvis han likevel vil gjøre det, bør han åpne med en kløver og ikke med en hjerter.

Vel, det er en god del i dette, særlig i det at han ikke burde ha åpnet. Hvis han først velger å gjøre det, er det mange ganger like fordelaktig å melde en hjerter. Åpner man med en kløver og makker melder en spar, får man aldri vist hjerterfargen. Men jeg tror ikke det er i åpningsmeldingen problemet ligger, det er de senere meldingene.

Nord bør se at med mindre Syd har en ekstra lang hjerterfarge, er det fare for at en hjerter blir stående doblet, og at det vil bli en katastrofe. Han har ikke ett eneste stikk å hjelpe makker med. Derimot har han en brukbar femkortfarge i ruter, og den kunne det vært en ide å ta ut med.

Med fordelingen 4-4-1 og en blank hånd bør man ikke ta ut, men med en femkortfarge med en honnor i spissen, bør man absolutt gjøre det.

Men selv om Nord ikke tar ut, bør Syd foreta seg noe. Selvsagt er det en viss fare for å komme fra asken og over i ilden, Nord kan jo sitte med noe i hjerter. Men det er en farlig spekulasjon, det er et mistillitsvotum til motstanderne, og det er farlig. Selvfølgelig skal man ikke stole blindt på motstanderne, ikke når makker har deltatt i meldingene. Men i denne situasjonen har makker passet og ikke fortalt noe om fordelingen sin, og da bør Syd gå ut fra at en hjerter doblet blir katastrofe. Selv om han ikke kunne ane hvor dyrt det ville bli. Derfor burde Syd ha meldt en grand, hvorefter Nord melder to ruter — en kontrakt som neppe blir stående doblet.

Det er et spørsmål om stil om det er Nord eller Syd som skal ta ut. Men et samspilt par bør imidlertid være enige om at en av partene skal gjøre det. Hvis man tillater Nord å melde på disse kortene, bør han absolutt ta ut. Gjør man det ikke, bør imidlertid Syd forta seg noe, det er alt for farlig å la en hjerter bli stående.

Resultat av oppgavene i nr. 10.

1. premie: Trygve Øien, Sira st., Strnes	56 poeng
2. premie: Birger Hagen, Storsjøen, Ytre Rendal	56 poeng
Videre var rekkefølgen blant de beste:	
Odd Masvik, Finnsnes	53 poeng
Leiv Schwigel, Oslo	52 poeng
Helge Myhre, Finnsnes	49 poeng
Harald Nordby, Oslo, og Bjørn Egil Danielsen, Jorpeland ..	48 poeng
Trygve Nilsen, Oslo	46 poeng
R. Dick Henriksen, Oslo, og Finn Jervell, Alta	44 poeng
Tjerand Randaberg, Randaberg, Arthur Auklend, Stavanger, og Arnfinn Borgemyhr, Tveit	42 poeng
Hans Chr. Siebke, Oslo	40 poeng

For ikke å gjøre noen feil ved utdeling av årspremier, ber vi de leserne som tror de har noen sjanse til å komme blant de beste, å gi beskjed om hvor mange poeng de mener de har. Husk at bare de seks beste resultatene teller. Oppgi poeng og i hvilke nummer De mener disse poengene er vinnert.

EKSPERT KLUBBEN

Oppgave nr. 1.

Syd har:

♠ 9 ♥ D 9 8 ♦ E D 9 8 7 ♣ D 10 9 8

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♦	pass
3 ♠	pass	3 gr.	pass
4 ♥	pass	?	

Oppgave nr. 2.

Syd har:

♠ E kn 9 8 7 5 ♥ 9 5 ♦ D 8 3 ♣ 9 6

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♠	pass
3 gr.	pass	?	

Oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ K D 4 ♥ K 10 9 8 ♦ 8 4 ♣ 9 7 5 3

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♥	pass
2 ♠	pass	?	

Oppgave nr. 4.

Syd har:

♠ 9 5 3 ♥ 8 4 ♦ E K kn 8 ♣ E K 10 9

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 ♥	1 ♠
?			

Oppgave nr. 5.

Syd har:

♠ K 5 ♥ 9 7 6 3 ♦ K D kn 4 ♣ E K 4

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	?	

Oppgave nr. 6.

Syd har:

♠ 9 7 ♥ E K D 9 7 ♦ K kn 5 ♣ E D 4

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
?			

Løsningsene sendes som vanlig Rolf Bøe, Gausterød, Tønsberg, innen 14 dager etter at De har mottatt magasinet.

Løsning til oppgavene i nr. 10.

Oppgave nr. 1.

Syd har:

♠ D kn 9 8 4 2 ♥ D kn 9 7 4 ♦ K 4 ♣ —

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	1 ♣	pass	2 ♠
?			

Pass — 10 poeng.

Dessverre hadde meldingene her forskjøvet seg, slik at oppgaven ble en helt annen enn den redaktøren hadde tenkt seg. I den foreliggende formen er det selvsagt ikke annet å gjøre enn å melde pass. Øst har meldt i Syds sterkeste farge, spar, og det betyr at kortene sitter skjevt hele veien. Det lureste Syd kan gjøre, er derfor å passe og vente, for å se om det blir seg en sjanse til en dobling.

Oppgave nr. 2.

Syd har:

♠ K D 5 ♥ E kn 9 4 ♦ K 10 9 7 5 ♣ 8

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♦	pass
2 ♠	pass	?	

Tre hjerter — 10 poeng. 4 spar — 6 poeng.

Det skal ikke så meget til for at det skal være slem i kortene her, men Syd kan ikke ta initiativet selv. Når han må overlate initiativet til sin makker, er det imidlertid nødvendig å beskrive hånden sin så godt som mulig, og det gjør han ved først å melde hjerter og etterpå støtte i spar. Ny farge på tretrinnet, og spesielt ved hjelp av en reversmelding, er nødt til å være krav i ethvert system, og ved å melde som han gjør, gir Syd sin makker større sjanser til å finne ut om slemmen er der. Han indikerer ved meldingene sine en singleton i kløver, og hvis Nord for eksempel skulle ha:

♠ E kn 10 8 6 ♥ K D 5 ♦ E 6 ♣ 9 7 2

bør seks spar kunne spilles hjem uten spor av vanskeligheter. Det er imidlertid lite sannsynlig at Syd ved å melde fire spar, får lokket noe slemforsøk ut av sin makker. Den eneste måten han kan få gjort det ved, er ved å gi beskjed om singletonen i kløver.

En del av leserne har gått inn for en spørremelding i fire hjerter, men det er neppe vel overveiet. Selv med positivt svar på alt Syd spør om, behøver det ikke være noen slem.

Oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ E D 7 3 2 ♥ 8 6 4 ♦ E D 2 ♣ 9 5

Alle er i sonen og meldingene er gått:

spill for, selv om den ikke er så opplagt som i det eksemplet vi har skissert. Imidlertid synes vi nok denne utgangen bør meldes i hjerter og ikke i kløver, hvor det er nødvendig med et stikk mer.

Oppgave nr. 5.

Syd har:

♠ 5 ♥ kn 5 ♦ K D kn 5 ♣ D 10 8 7 4 3

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 gr.	pass	3 ♣	pass
3 gr.	pass	?	

Fem kløver — 10 poeng. Fire ruter — 10 poeng. Fem ruter — 6 poeng. Seks kløver — 6 poeng. Fire grand — 6 poeng. Pass — 6 poeng.

Med makkers sterke åpningsmelding bør det være en slem i kortene, og det beste De kan gjøre, er å hoppmelde til fem kløver. Selv om det er en utgangsmelding, må det likevel være en oppfordring til slem, i og med at De hoppmelder. Hvis ikke hensikten var å nå lenger enn til fem kløver, kunne De ha meldt fire kløver først, og etterpå meldt fem.

Det er teknisk ikke noe i veien med fire ruter, men det kan bli vanskeligheter siden. Makker kan melde fem ruter både med en svak og en sterk åpningshånd, og deretter får De et vanskelig valg om De skal løfte til seks eller ikke. Seks kløver synes vi er vel hardt, og fire grand er vel en melding som ikke gir noen god beskjed. Får De fem spar fra makker, er slemmen fremdeles ikke sikker, og får De fem hjerter, er den eneste utveien å melde fem spar og således invitere til en tvilsom kontrakt i fem grand.

Oppgave nr. 6.

Syd har:

♠ 5 4 ♥ 3 ♦ kn 8 7 ♣ D 9 8 7 6 5 3

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 gr.	pass	3 ♣	pass
3 gr.	pass	?	

Fem kløver — 10 poeng. Pass — 8 poeng.

Det kan være fristende å passe, og i en parturering ville vi kanskje også gjort det. Men fem kløver må være en uendelig meget sikrere kontrakt enn tre grand, hvor De er omtrent stikklos hvis ikke makker har E-K-tredje eller noe slikt i kløver. Esser tredje kan gi Dem mange kløverstikk, men det er også fare for at det ikke blir mer enn et par, ja hvis Vest har K-kn-tredje eller K-10-tredje blir det ikke mer enn ett eneste stikk i denne lange fargen. På den andre siden må det bli fem—seks stikk på kortene Deres i fem kløver.

Vi oppdager et forbløffende poeng i disse to oppgavene. En rekke av leserne mener tydeligvis at fem kløver her er en svakere melding enn fire kløver. Det synes vi er forbausende, det må da vanligvis være en sterkere melding å hoppmelde enn å nøye seg med å gjenta en farge. Er det tanken på spørremeldinger som ligger bak, tro? Det kan imidlertid ikke være aktuelt her, Nord kan aldri finne på å avgi noen spørremelding uten etter en sterk oppfordring, når han først har avgitt en begrenset melding.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♦	pass	?	

Tre hjerter — 10 poeng. Fire hjerter — 8 poeng. Tre ruter — 6 poeng. To spar — 6 poeng. Fire ruter — 6 poeng. Tre spar — 4 poeng.

Personlig stemte vi for fire hjerter, men vi er blitt nedstemt. Vår oppfatning var at Syd som selv sitter med en åpningshånd og har fått åpning fra makker, bør sikre seg at utgangen blir meldt. Nå er det selvfølgelig så sin sak å hoppe til utgang med en trumfstøtte som ikke engang er normal til enkel høyning. Men det er etter meldingene stor sannsynlighet for at makker sitter med fem hjerter, den eneste muligheten for noe annet måtte være fordelingen 1-4-4-4. Tre hjerter er imidlertid ingen dum melding det heller, det gir muligheter til å stanse under utgang om makker har minimum og ikke noen sterk fordeling.

Hvis Deres makker hører til den typen av meldere som kan tenkes å starte med en firekortfarge i hjerter og etterpå med en femkortfarge i ruter, får De det vanskelig her. Men det er ikke noe spesielt for denne oppgaven, en slik meldeteknikk fører ofte til vanskeligheter.

Oppgave nr. 4.

Syd har:

♠ D 4 ♥ 7 5 3 ♦ E 4 2 ♣ E K 10 8 5

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♣	pass	1 ♥
pass	2 ♣	pass	2 ♠
pass	2 gr.	pass	3 ♣
pass	?		

Fem hjerter — 10 poeng. Fem kløver — 7 poeng. Tre hjerter — 6 poeng. Fire kløver — 4 poeng.

La oss tenke litt på hva makker har fortalt. Han har meldt hjerter for spar, og bør derfor ha flere kort i den første av disse fargene. Han har dessuten scottet i kløver, og kan ikke ha mer enn en singelton i ruter. Den mest rimelige fordelingen blir 4-5-1-3.

Hvilken styrke har han? Han har reversert og således tvunget meldingene opp på tretrinnet etter at De har åpnet, og det gjør han ikke uten at han kan invitere til utgang. 10—12 poeng må kortene hans være verdt. Vi kan derfor summere opp hånden hans til noe slikt:

♠ K kn 8 6 ♥ D kn 10 6 2 ♦ 5 ♣ D 7 4

eller noe i denne retningen. De kan flytte noen honnører fra en farge til en annen, men det endrer ikke poenget. Utgang bør det alltid være et godt